

Missio Savo
 Ylämylly 23.2.2013
 Raamattutunti: Väinö Hotti

KASTEEN LAHJA

SUHTAUTUMINEN KASTEeseen

Suuri osa luterilaisista ei noteeraa kovin korkealle kastettaan. Se liitetään tavallisesti nimenantoseremoniaan. Osa vapaiden seurakuntienkaan uskovista ei suuremmin korosta omaa kastettaan.

Molemmista leireistä löytyy kyllä myös varsinaisia **kasteapostoleja**. Nämä lyövät kasterumpua toistenkin edestä. Lapsikasteen puolustajat tuomitsevat kylmäverisesti ”uudestikastajat”; he ovat ”kasteen halveksijoita”. Uskovien kasteella käyneet eivät puolestaan jää näistä jälkeen, vaan halveksivat ja pilkkaavat lapsena kastettuja: lapsikaste ei ole mitään ja siksi on välttämätöntä kastaa uskoontullut ”oikealla kasteella”. Molemmat löytävät kantansa tueksi mielestään vankat raamatulliset perusteet. Vuosisatojen saatossa on kaivettu yhä syvemmät poterot, joista pyritään vastapuoli ampumaan seulaksi.

Filippus kelpaa esimerkiksi näille molemmille. Hän ei saarnannut kumpaakaan kastetta:

”Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta” (Apt.8:5).

Vilho Rantanen (vapaakirkko) ottaa runoissaan kantaa kastekiistaan:

*Ei edes taivaan tiellä täällä rauhaa sielu saa,
 vie totuus ilman rakkautta miekkaan.
 Tuo kristittyjen kiistat aina kiron leirihin
 ja siunausten maljat vuottaa hiekkaan.*

*Jos joku lasta kastaa, totta kiroaa hän sen,
 ken kastaa uskovaista aikamiestä.
 Ja tämä taas, kun iskuvuoron taistelussa saa
 pian Bibliallaan tahtoo toista piestä.*

*Ja Filisteain leirissä on ilo julkinen,
 kun siellä sanotaan näin pilkkamiellä:
 ”Oi katsokaa, noin kristiveljet raastaa toisiaan
 ja tappelevat pyhän taivaan tiellä.”*

MIKÄ KASTE YHDISTÄÄ?

1. Lapsikaste

Jollakin tavalla lapsikaste yhdistää eri ihmisiä, mutta se ei kykene saamaan aikaan mailmanlaajaa uskovien yhteyttä. Siitä tiukasti kiinnipitävät ovat vuosisatojen saatossa käyneet katkeria taisteluja toisenlaisen kasteen omaavien uskovien välillä.

2. Uskovien kaste

Voiko ns. uskovien kaste yhdistää maailman uskovat? Tämäkin on turha kysymys: uudestikastajien leiri on jakaantunut lukuisiin kirkkokuntiin, jotka nahistelevat keskenään – ja lisäksi niillä on enemmän tai vähemmän avoin sota käynnissä vauvakasteella kastettujen kanssa.

3. Kristus-kaste

Tässä on uskovien yhteyden **ainut toivo!**

Raamatun kaste on uskovia yhdistävä kaste:

”yksi Herra, yksi usko, yksi kaste” (Ef.4:5).

1. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
2. Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?
3. Vai ettekö tiedä, että **me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?**
4. **Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.** (Room.6:1-4).

”Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet” (Gal.3:27).

USKOVIIEN KASTE

Vapaat suunnat eivät mielellään puhu ”aikuiskasteesta”, vaan ”uskovien kasteesta”. Kun ihminen on tullut uskoon, hän heidän mielestään tulee ”kastekelpoiseksi”. Useinhan tosin uskoontullut tunnustetaan, mutta ei ihmisen arvio tässä ole sataprosenttisen varma:

”Mutta Herra sanoi Samuelille: ”Älä katso hänen näköänsä äläkä kookasta vartaloansa, sillä minä olen hänet hyljännyt. Sillä ei ole, niinkuin ihminen näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen.” (1. Sam.16:7).

Simon-noita oli saanut ”uskovien kasteen”. Arvio oli tehty apostolisella pätevyydellä. Mutta se osoittautui erehdykseksi. Simon-noita ei täyttänyt uskovien kriteerejä.

Kasteen perustaksi ei kelpaa ratkaisu, uskoontulo tai meidän kuuliaisuutemme. Simon-noita halusi antaa **”jotain omaansa”** saadakseen Jumalan lahjan Pyhän Hengen. Pietari torjui Simonin esityksen jumalallisella arvovallalla: **”Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.** Kaikki meidän omat ansiomme ovat ”Simon-noidan rahoja” ja meidät tänäänkin ”passitetaan niiden kanssa helvettiin”!

18. Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, **toi hän heille rahaa**

19. ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen".

20. Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet **Jumalan lahjan** olevan rahalla saatavissa.

21. Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä **sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.**

22. **Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi** ja rukoile Herraa - jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan.

23. Sillä **minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä.**" (Apt.8:18-23).

Simon-noita oli saanut kasteen väärässä sieluntilassa. Häntä ei kuitenkaan kehoitettu menemään uudelleen kasteelle, vaan tekemään parannus. ANNETTU KASTE OLI EDELLEENKIN VOIMASSA, VAIKKA SE OLI SAATU VÄÄRÄSSÄ JÄRJESTYKSESSÄ! **Kastetta ei siis tarvitse uusia, vaikka se olisi saatu kääntymättömänäkin!** Kaste on kertakaikkinen kun sen sijaan ehtoollinen on toistuva tapahtuma!

Isäntä käski renkiä kyntämään pellon. Renki teki työtä käskettyä. Kohta isäntä meni katsomaan työn tuloksia ja koki pettymyksen. "Kynsitkö sinä pellon kuten sovittiin?" "Kyllä", vastasi renki, "mutta minä varmuudeksi kynsin sen **kahteen kertaan.**" – Kaste on "kuuliaisuuskyseminen"!

Ihminen saattaa teeskennellä ja pettää näin muita. Tarkkaan ottaen ainut pätevä ja kelvollinen "uskovien kasteen" vastaanottaja on pieni lapsi. Jeesus itse lähtee vauvan uskon takuumieheksi:

"Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, **jotka uskovat minuun**, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen. (Matt.18:6).

KRISTUS – KASTE

Kastetapa ei ole oleellinen ja ratkaiseva, vaan kasteen kohde, Kristus. Kasteen arvo tulee määrittellä – ei kastettavasta eikä kastajasta – vaan kohteesta (objektista) käsin. Kristillinen kaste merkitsee kastamista Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen:

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka **olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen**, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman" (Room. 6:3-4).

"Sillä kaikki te (uskovat), jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet" (Gal. 3:27).

Eivät kaikki kastetut galatalaiset (eivätkä kaikki kansankirkon jäsenet) ole Kristusta päällensä pukeneet, vaan ainoastaan uskovat galatalaiset! Kristukseen pukeudutaan "uskon kautta":

"Sillä te olette kaikki **uskon kautta** Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa" (Gal. 3:26).

Kaste, ehtoollinen ja Sana edellyttävät kaikki uskoa; muutoin ne raukeavat tyhjiin. Nämä kaikki elementit **aktivoituvat** vasta päästyään kosketuksiin uskon kanssa.

"Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, **koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat**" (Hebr. 4:2).

Lapsena saatu kaste jää turhaksi ja hyödyttömäksi, ellei siihen liity usko – **samaa toki on sanottava aikuiskasteestakin, ns. uskovien kasteesta.**

Paavali - apostoleista ensimmäinen - oli suoraan sanoen "laiska kastaja":

"Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, niin **ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut.** Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut" (1. Kor. 1:14-16).

Paavali tuo tässä kasteen keskeisen asian esille: "**ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut.**" Ratkaiseva ja ydinasia on kasteen kohde: **keneen olet kastettu?**

Apostoli tässä nimenomaan kirkastaa kasteen suurta arvoa, kun hän korostaa: **ollette kastetut Kristukseen**, ette apostoleihin ettekä mihinkään muuhun kuin Kristuksen ruumiiseen. Koska seurakunta on Kristuksen ruumis, yhdentyminen kasteessa tapahtuu myös EKKLESIAAN!

KRISTUS-KASTE - EKKLESIAKASTE

On mahdotonta olla "Kristukseen kastettu" ja olla samalla erossa Herran omista ekklesiaan kuuluvista; onhan seurakunta KRISTUKSEN RUUMIS!

"Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä" (Aaro Leikkari: Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.161).

KASTE PAHOLAISEN KÄYTÖSSÄ

Saatanaa on sanottu "tuhanten juonten mestariksi". Hän pettää uskovia "valkealla asulla" ja – valkeilla valheilla. Paavali oli päässyt hengellisessä elämässään niin pitkälle, että hän tunsii saatanan juonet. Me joudumme sinisilmäisyydessämme monta kertaa saatanan petoksen uhrina tunnustamaan Eevan rinnalla: "käärme petti minut" (1. Moos.3:13).

"Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy **valkeuden enkeliksi**" (2. Kor.11:14).

"ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä **hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat**" (2. Kor.2:11).

DIABOLOS on yksi saatanan nimitys. Se merkitsee "heittää erilleen", "hajottaa". Kaste on ollut lukemattomat kerrat heittämässä uskovia erilleen ja hajottamassa Herran laumaa.

BEELSEBUL (Beelsebub, karpäsherra). Saatana tekee nimenomaan kasteasiassa ”kärpäsestä härkäsen”, kehällisistä asioista (kastetavasta) tehdään keskeinen asia.

Hajotuksen avulla saatana pääsee hallitsemaan seurakuntaa: HAJOITA JA HALLITSE! Näin seurakunta saatanan vaikutuksesta lahkoutuu eri kuppikunniksi ja joutuu Jumalan tuomion alle. Tästä huolimatta seurakunnassa voi raikua äänekkäät halleluja-huudot!

19. Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus,
20. epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**,
21. kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, **jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.**
(Gal.5:19-21).

Silloin kun kaste **erottaa** Herran seurakunnasta EKKLESIASTA, on tapahtunut ”pilallekastaminen” - vaikka siihen on saattanut liittyä korkeita tunteita ja ilmestyksiä. Tällöin kaste on ollut hajottajan (saatanan) käytössä.

JOKA USKOO JA KASTETAAN – JOKA KASTETAAN JA USKOO

"Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, **kastamalla heitä** Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja **opettamalla heitä** pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää" (Matt. 28:19-20).

"Menkää siis ja opettakaat kaikkea kansaa, ja kastakaat heitä nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen" (Biblia ja myös Agricola).

"Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen" (Mark. 16:16).

"He that believeth and **is baptized shall be saved**" (King James Version).

"Uskova ja kastettu pelastuu" (Novum).

- Markuksen kastekäsky kuuluu kreikaksi: "Joka uskoo ja on kastettu, se pelastuu". Aoristit "pisteusas kai baptistheis" merkitsevät kertakaikkista ja ehdotonta asennetta. Niinpä kysymys on siitä, että "on uskossa" ja passiivin mennessä aikamuodossa "theis"-liitteet sitä, että "on kastettu". Ei siinä ole marssijärjestystä (**Risto Santala**).

KASTEEN AJANKOHTA RAAMATUSSA

Kaste suoritetaan Raamatun mukaan **pääsääntöisesti** uskoontulon jälkeen. Jos kuitenkin henkilö on jo aikaisemmin **Kristukseen kastettu**, tilanne on toinen, kuten myös Simon-noidan tapaus osoittaa. Kansankirkon kastekäytäntö ei ole hyvä; se edistää nimikristillisyyttä ja luo suruttomuutta. Alkuseurakunta saattoi syntisen uskon tielle **Sanan saarnan avulla**, kansankirkossa tämä tapahtuu epäraamatullisesti **sakramentin** (kasteen) **välityksellä**.

Jäsenkandidaatin pitäisi aloittaa **kasteoppilaana** (katekumeenina). Jos opetus johtaa uskoontuloon, kastaminen voidaan suorittaa – muutoin kaste saa edelleen odottaa. Alkuseurakunnan aikana kastettiin kokonaisia perhekuntia sen jälkeen, kun vanhemmat olivat tulleet uskoon (1. Kor. 1:16; Apt. 16:14-15,33). Tätä seurasi varsinainen kristillinen opetus sekä vanhempien että lasten kohdalla. Eikö myös olisi mahdollista kastaa "tulevaan uskoon"? Tämä puoltaisi kansankirkkotilanteessa nimenomaan uskovien vanhempien lasten kastamista.

Suruttomien vanhempien lasta kastettaessa taas kastaminen ja opettaminen eivät kohtaa toisiaan lähetyskäskyn edellyttämällä tavalla.

Upotuskaste ei ollut välttämättömyys, mutta se on hyvä kuva vanhan ihmisen hautaamisesta kasteen kautta Kristuksen kuolemaan sekä nousemisesta uuteen elämään uskon kautta. Toisaalta tähän vanhan Aatamin hautaamiseen voi liittyä harha; siihen voidaan laittaa turha toivo. Uskovien kasteesta voi versoa myös väärä pyhitysoppi (synnittömyysoppi). Aadam osaa kuitenkin uida; hän on ennen rannalla kuin kastettu.

KASTE ON YKSI

Miten siis on, voiko joku suunta omia kristillisen kasteen itselleen? Kaste on **Jumalan lahja koko ihmiskunnalle**. Lahja merkitsee sitä, ettei sitä tarvitse ostaa eikä ansaita. Tämä lahja on maksettu täysimääräisesti Jeesuksen kuollessa ristillä. Ihminen, joka yrittää tuoda tähän omia ansioitaan, jää lahjaa vaille! Tässä ovat vastakkain Jumalan työ ristillä ja ihmisen omavanhurskas yritys. Alkukirkko tunsikin vain yhden, Kristus-kasteen.

"Teoista autuaiksi aikovat kiiruhtavat kärsivän Kristuksen ohi. Jumalan koko antiin on pieni hurskas kortta kantamassa. Ei siitä ole siltapuuksi kahden maailman välille, katoavan ja katoamattoman" (Niilo Tuomenoksa).

SYNTYYKÖ LAPSI UUDESTI KASTEESSA?

1) Aikuisteologian termi

Tällä kohden tarkastelemme ensiksi uudestisyntymis-termiä. Tämähän kuuluu samaan kategoriaan sanontojen **etsikkoaika, vanhurskauttaminen, katumus, parannus, mielenmuutos, pyhitys** jne. kanssa. Toisin sanoen: nämä ovat aikuistermejä ja kuuluvat aikuisteologiaan. Kaiken kaikkiaan Raamattu on lähes kokonaan aikuisteologiaa. Tälle on luonnolliset syynsä. Luotetaan siihen, että kun aikuiset saadaan uskon tielle, lapset seuraavat perässä.

2) Jeesus ja aikuiset

Jeesus **yleensä puhutteli aikuisia**. Hän opetti heitä rakkaudella, säälivästi ja kärsivällisesti, mutta myös vaati heiltä elämän muutosta:

"Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat hänelle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen. Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta **ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte. Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko,**

että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta **ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte**" (Luuk. 13:1-5).

"**Te olette isästä perkeleestä**, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä" (Joh. 8:44).

"Totisesti minä sanon teille: **ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan**" (Matt. 18:3).

Myös **uudestisyntymisestä** puhuttaessa kyseessä oli aikuinen, Nikodeemus:

"Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Totisesti, totisesti **minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa**'" (Joh. 3:3).

3) Jeesus ja lapset

Puhuessaan lasten kanssa Jeesus **ei esittänyt heidän suhteensa pienintäkään parannus-, muutos- tai uudestisyntymisvaatimusta**. Jeesus suhtautui lapsiin hyväksyvästi ilman vähäisintäkään kritiikkiä. Lapsi asetettiin vanhemmille esikuvaksi. Tätä taustaa vasten tuntuu oudolta luterilaisessa kirkossa joskus paljonkin pohdintaa herättänyt kysymys kastamattoman lapsen pelastumisesta. Minusta Jeesus asettuu sanoineen kaikella arvovalloillaan vauvan taivasosuuden takuumieheksi. Sanoillaan Jeesus irrottaa lapsen aikuisteologian oravanpyörästä omaan kategoriaansa.

Nyt siirrymme Raamatun **lapsiteologiaan**, niin jopa **vauvateologiaan**. Seuraava teksti on lasten täsmäteologiaa, se kohdistuu nimenomaan lapsiin. Se on varsin selkeää. Sitä ei tarvitse millään tavoin tulkita tai selittää. Kun vielä muistamme, että itse Jeesus Kristus ja Jumalan Poika on tekstin takana, osaamme ottaa sen oikealla vakavuudella; sitä ei ole tarvis miltään osin peukaloida!

"Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: 'Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?' Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: **ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan**. Sen tähden, joka nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, **se ottaa tykönsä minut**'" (Matt. 18:1-5). **Kun otamme lapsen vastaan, otamme samalla vastaan itsensä Jeesuksen.**

Lapselle (eikä varsinkaan vauvalle) meidän ei tule saarnata parannusta, mutta sitäkin enemmän täysi-ikäisille. **Jos lapsi sellaisenaan kelpasi Jeesukselle, niin saa kelvata meillekin!**

Lapsen **ainut ongelma** on viettelevät vanhemmat: "**Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen**" (Matt. 18:6).

4) Jeesus ja kirkko

Perinteinen kirkon näkemys lapsen tilasta eroaa merkittävästi Jeesuksen näkemyksestä.

"Suomessa paholaisen poishäätäminen liittyi tavanomaisena toimenpiteenä [luterilaiseen seurakuntaan](#) liittymiseen eli [kasteeseen](#), sillä suomalaisen piispan [Mikael Agricolan kastekaava](#) sisältää [paholaisen](#) häätömanauksen. Suomen evankelisluterilaiset luopuivat eksorkismista kasteessa vuonna [1886](#). [Ortodoksisessa kirkossa](#) eksorkismi kuuluu edelleen kasteeseen" (Wikipedia).

"Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä" (Matt. 18:10). Syvintä, loukkaavinta ja murskaavinta halveksuntaa osoitamme silloin, kun väitämme jonkun olevan riivaajan vallassa (vrt. Joh. 8:48).

Tänäänkin jotkut haikailevat eksorkismin perään aitoluterilaisena oppina. Eksorkismi löytyy piilotettuna myös uudesta kasteesta: **"Armollinen Jumala on Poikansa Jeesuksen Kristuksen tähden vapauttanut sinut synnin, kuoleman ja pahan vallasta."** Kirkon mukaan lapsen tila (ennen kastetta) on surkea. Lapsi on hukkumassa ikuisen kadotukseen. Hänet täytyy kiirehtiä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa pelastamaan perikadosta – kasteella.

Näkisin, että kontrasti kirkon ja Jeesuksen välillä on melkoinen. Näkemykset ovat jopa törmäyskurssilla.

Mutta mikä on totuus? Onko lapsi tässä viaton sijaiskärsijä? Entä jos kirkko syyllistää lapsen vanhurskauttaukseen aikuisen, veronmaksajan? **Entä jos tänäänkin Jeesus (vauva) julistetaan syylliseksi ja Barabbas (aikuinen) päästetään vapaaksi?** Kirkko haluaa päästää veronmaksajan mahdollisimman helpolla, siksi se **körmyyttää pientä vauvaa**, joka ei kykene valittamaan eikä esittämään vastalauseita. Näin saadaan veronmaksajan taivasasia lapsen avulla järjestykseen. Kun lapselta vaaditaan uudestisyntyminen – ja kirkko hyväntahtoisesti hoitaa sen vauvan puolesta – ei tarvitse veronmaksajaa rasittaa uudestisyntymisen vaatimuksella.

Missä vaiheessa SANAN KIRKKO muuttui SAKRAMENTTIKIRKOKSI?

Urho Muroma kertoo: *"Kun kristinuskon tultua valtiouskonnoksi, suuret määrät maailman ihmisiä, kääntymättömiä, synnissä eläviä, siirtyi kirkon piiriin eikä kirkolla ollut voimaa julistaa evankeliumia niin, että he olisivat saaneet kokea uudestisyntymisen armon, niin kirkko selviytyi tästä vaikeudesta opettamalla, että kaste muodollisesti eli ulkonaisesti toimitettuna omasi voiman uudestisyntyyttää ihmiset, joilla ei ollut mitään uskoa."*

KASTE JA UUDESTISYNTYMINEN

Raamattu liittää joissakin tapauksissa kasteen ja uudestisyntymisen toisiinsa:

"pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta" (Tiit. 3:5). **"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet"** (Gal. 3:27).

Tässä on otettava tekstiyhteys (konteksti) huomioon. Voidaan katsoa, että monet UT:ssa pääsivät kasteen kautta Jeesuksen yhteyteen, **kun he samanaikaisesti tulivat uskoon**. Uskoontulo ja kaste olivat ajallisesti niin lähellä toisiaan, että ne muodostivat yhden "uskoontulopakettin". Kun puhuttiin uskoontulosta, puhuttiin kasteesta – ja päinvastoin.

Ne, jotka näkevät näissä raamatunjakeissa kiistattoman kasteessa tapahtuvan uudestisyntymisen, **syöllistyvät harhautuneeseen ja epäterveeseen äärifundamentalismiin**. Puhtaaksiviljeltyinä ja asiayhteydestään erotettuina nämä jakeet johtavat auttamattomasti harhaan.

Jotkut tulivat uskoon **ennen kastetta** julistetun sanan kautta: "**Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat**" (Apt.10:44). Kasteesta tuli vahvistus (sinetti!) sille, minkä nämä kuulijat olivat jo uskon kautta ottaneet vastaan: "**Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?**" (Apt. 10:47).

Toiset tulivat uskoon **kasteen jälkeen**: "**Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat. Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä**" (Apt. 19:5-7).

Kaste (sinettinä) silti jää voimaan sellaisenkin kohdalla, joka ei usko kastettaessa, sillä hän voi myöhemmin tulla uskoon ja silloin kaste muuttuu hänelle hyödyksi – liittyy pelastuspakettiin! Tällöin on tapahtunut kastaminen tulevaan uskoon. Mitä pahaa siinä voisi olla? Tietysti tyyli-rikko on siinä, että sinetti tulee ennen asiaa – se myönnettäköön!

Kasteen velvoitus

Kaste merkitsee **kääntymättömälle jatkuvaa velvoitusta kääntymiseen ja uskovalle jatkuvaa haastetta ja kutsua kuolemaan pois synnistä ja elämään vanhurskaudelle** (Room. 6.).

Ohjeita kasteongelmasta kärsiville

- 1) Tunnusta Jumalasi edessä se kaste, joka sinulle on annettu. Muista: olet kastettu Jeesukseen, hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa - **ja se riittää**.
- 2) Älä jää kuuntelemaan kristillisen **uskon alkeita** (Hebr. 6:1-2): parannusta kuolleista töistä, käten päällepanemisesta ja oppia **kasteista**. Rakentajaa, joka toistuvasti palaa perustuksen laskemiseen, ei voitane pitää kovin viisaana. EIHÄN SIINÄ OLE MITÄÄN JÄRKEÄ!
- 3) Älä järkeile erilaisten kasteoppien välillä. Tunnusta, ettet ymmärrä kaikkea niin kuin toivoisit – **kaste on osaltaan mysteerio** - mutta lujasti uskoen, että sinutkin on kastettu Kristukseen ja Kristus on sen hyväksynyt. Ole varma siitä, että kaste Kristukseen on pätevä – ja kiitä siitä!
- 4) Älä luota kirkkokuntaasi, älä kastajaasi, äläkä omaan kelvollisuuteesi, vaan pane koko luottamuksesi Kristukseen.
5. Älä luota lapsikasteeseesi, älä uskovien kasteeseen, vaan yksin Kristukseen, johon ole kastettu.